

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای نشانه های آخرالزمان در قرآن و سنت و متون زرتشتی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی علوم اسلامی و پژوهش های دینی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حوری سیفی - دانش آموخته دانشگاه محقق اردبیلی و مدرس مدعو گروه معارف دانشگاه پیام نور تهران غرب

علی غفاری - استادیار گروه ادیان و عرفان دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

مفهوم آخرالزمان و ظهور موعود، از مهمترین مباحثی است که در ادیان بزرگ دنیا، به معنای آخرین دوران حیات بشر و قبل از برپایی قیامت به کار میرود. در این میان در آیین زرتشت و دین اسلام، نجات بخشی مهمترین مقوله‌های است که در پایان زمان صورت میگیرد. در هر دو دین مورد بررسی، نشانه های ظهور منجی، شامل تغییر در نظام طبیعت، انحرافات اخلاقی در زمینه های فردی و اجتماعی، فساد اقتصادی و سیاسی و از همه مهمتر بدعت در دین، میباید. با ظهور منجی تغییرات اساسی در کل نظام آفرینش صورت گرفته، همه ی آشفته‌گیها از میان رفته، جهان سامان میباید و جامعه ی آرمانی ایجاد میگردد. اشتراکات دو دین توحیدی اسلام و زرتشت در زمینه نشانه های آخرالزمان و ظهور منجی به حدی است که کمتر اختلافی میتوان در آن یافت. پژوهش حاضر، در صدد است به صورتی علمی و روشمند نشانه های آخرالزمان و نجات بخشی را که یکی از مهمترین دغدغه های انسان است، در متون مقدس آیین زرتشت و دین اسلام، مورد بحث و بررسی قرار داده و وجوه تشابه و موارد اختلاف آنان را بیان نموده و به یک نتیجه گیری معقول و منطقی دست یازد.

کلمات کلیدی:

آخرالزمان، اسلام، زرتشت، علائم، منجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/915965>

